

[Aksel Larsen.]

af det sønderjyske Erhverv og man for Alvor vilde Arbejdsløsheden til Livs, saa maatte man foruden en Række, om jeg saa maa sige, sekundære Foranstaltninger gennemføre det, som dansk Kapital utvivlsomt har forsømt i de forløbne 19 Aar, nemlig Opbygning af en efter Forholdene afpasset Industri i Sønderjylland. Dette vil bevirke, at de sønderjyske Byer vil vokse og have Chancer for at komme paa Højde med Byerne i det øvrige Land, det vil skaffe Arbejdsmuligheder for Arbejderne i Sønderjylland, og det vil skabe større Købekraft for saavel Landbrugets og Fiskeriets som Haandværkets Produkter.

Jeg tror at turde sige, at paa det økonomiske Omraade er det Foranstaltninger i denne Retning, Sønderjyllands Befolkning venter at Regering og Rigsdag skal tage Initiativet til. Jeg gør mig ikke ubetinget til Talsmand for, at man skal lade Staten gribe direkte ind og anlægge Fabrikker i Sønderjylland. Jeg har ikke noget imod den Udvej, det kan vi drøfte. Jeg er imidlertid klar over, at der findes ogsaa andre Udveje; jeg er klar over, at Staten, med den Indflydelse, den gennem Nationalbanken, Valutacentralen og paa mangfoldige andre Omraader har paa hele Erhvervslivet, er i Stand til at foranledige, at der rejses en Industri i de sønderjyske Byer, og jeg mener, at man skal benytte de Evner, man i denne Henseende sidder inde med. Jeg tror, som sagt, at det er dette, den sønderjyske Befolkning i økonomisk Henseende venter paa. Jeg tror ogsaa, at den venter paa noget andet, nemlig virkelig at faa en begrundet Følelse af, at som den er en Del af den danske Befolkning og Sønderjyllands en Del af Danmark, saaledes er dette ogsaa kendt og anerkendt i hele Landet og dokumenteret i Praksis.

Der er forekommet adskillige Tilfælde i Tidernes Løb, hvor der meget vel i Sønderjylland kunde opstaa Tvivl om, at det er saadan. Jeg skal ikke gaa i Detailler og for langt tilbage, men skal henvise til en af Foreteelserne ved den sidste Valgkamp i Sønderjylland, en Foreteelse, der har været drøftet mange Steder. Jeg tænker paa den Omstændighed, at halvandet Hundrede tyske Statsborgere, en Slags Underofficerer fra en Skole i Holsten, under Kommando og i fuld Uniform overskred Grænsen, som angivet paa Paaskebesøg, hvilket Paaskebesøg de afbrød længe før Paaske og deltog, jeg vil ikke sige med Liv og Lyst, for det er for mildt sagt, men deltog i Valgkampen paa en saadan Maade, at der kunde være

kommet farlige Komplikationer deraf. Det vakte meget stor Forbavselse i Sønderjylland, at noget saadant kunde være muligt. Man var vidende om, at blot en eneste dansk Statsborger skulde vove at gøre et lignende Eksperiment, vilde det gaa vedkommende meget ilde, og man var klar over, at der i Danmark blandt andre Love, som skal overholdes, eksisterer en Uniformsforbudslov; denne syntes imidlertid ikke at gælde for disse Udlændinge, der, som sagt, under Kommando overskred den danske Grænse og gav sig til at deltage i et indrepolitisk dansk Anliggende, nemlig en Valgkamp. Der var meget stor Forundring over, at noget saadant kunde tillades, og jeg vil benytte Lejligheden til at bede Regeringen gøre Rede for, hvorfor dette blev tilladt, hvorfor man tolerede dette Forhold, saa meget mere, som man maatte være vidende om, at det kunde blive uhyre farligt. Alt for mange af den Slags Tilfælde kan slaa Modet ned hos den sønderjyske Befolkning, og hvis man ikke vil slaa sig til Taals med, at nu har vi haft et godt Valg, og ønsker fremtidige gode Valg, skal man undgaa noget, som kan slaa Modet ned hos Sønderjyllands Befolkning og faa dem til at føle sig forladt.

Det, jeg her har sagt, at Sønderjyllands og det sønderjyske Folks Ønsker skal man ikke svigte, man skal ikke svigte deres Tillid, kan godt siges ogsaa i Almindelighed, hvad det danske Folk angaar. Regering og Rigsdag skal passe paa ikke at komme til at svigte den Tillid, det danske Folk hidtil har vist Regering og Rigsdag. Det er ikke hen i Vejret, jeg siger dette; man kan give mange forskellige Udlægninger af det overstaaede Valg og dets Resultater. Man kommer ikke uden om, at det, der i Almindelighed sagt var det mest karakteristiske ved det, var den begyndende Vælgerstrejke. Der har ikke ved tidligere Valg været saa mange blanke eller ugyldige Stemmesedler, og for mangfoldige af disse Stemmesedlers Vedkommende var Forholdet det, at de var bevidst gjort ugyldige af Vælgerne. Dertil kommer, at Stemmeprocenten er faldet ganske betydeligt, mere, end det synes, hvis man betragter Tallene paa Papiret, fordi der var meget stor Fremgang i Sønderjylland. Det vil altsaa sige, at Tilbagegangen i det øvrige Land var saa meget større. Jeg anser det ikke for nødvendigt her at gaa i Detailler ved en Betragtning af Valget, men jeg vil i hvert Fald i den Henseende paapege, at det Parti, der maatte indkassere største Parten af Tilbagegangen, som blev ramt